

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεζῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας μητρός, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον, ὅθεν μαθῶν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κῆρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτής, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τὴ μυστικὴ παντευχία, καθωπλισμένος σοφέ, νικοποιῶ τροπαίω, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας, καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελῶν, μέχρις αἴματος ἐνήθλησας.

Ως τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταὶς πισταὶς γυναιξί, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίω, οὕτω καὶ νύν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταὶς σαις πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὃ Μαρτυρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἐτερα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἄστρον, ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς Ἐφας πολύφωτον, καταγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταὶς θεοσημίαις, καὶ τῇ Καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταὶς τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμψει, διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σωμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, είρκταις συγκλειόμενον, ὄμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφέ, τὴν βασιλείαν σοὶ προεξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ᾧ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δῆμον προσενήνοχας τῷ Ποιητὴ διὰ πίστεως, Ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὃν τῶν Μαρτύρων, χοροὶς ἥριθμήθης, καταβαλῶν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε, διὸ σὲ μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τους φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ὄθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτήρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ

Τὸ ὅμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, Μὴ παρίδης, τὸν πικρὸν μου στεναγμόν, ἐν ᾧ ρα, ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοὶ σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὥδύρετο βιῶσα, Υἱός μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνούντας σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Οὐρανόθεν ἡ κλήσίς σου, ώς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε, καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἔχρημάτισας, θείαις λάμψει, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραραίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἐγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὑστερον πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἔχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ὅθεν ἄπασαν, ὑπομεῖνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοὶς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωμεν πάντα τὰ θέλημα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταὶς ῥοαὶς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὅμβρους ἀνέβλυσας, ἵαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλοιγμῶς τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ' Προκοπίου Χαρτοφύλακος

Ταὶς μυστικαὶς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγάζόμενος, μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει, ὅθεν τοὺς πίστει τελούντας σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαὶς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Χαῖρε πυρίμορφον ὅχημα, χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἡ τῶν κόσμων εἰσάξασα τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον, χαῖρε κογχύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ τῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός, Χαῖρε πανάχραντε, χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τί τὸ ὄρώμενον θέαμα, ὃ τοὶς ἐμοὶς ὀφθαλμοίς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων ἄπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

Ο μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γάρ τὴν ἴσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου καὶ τοῦ Ἀγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος δ' Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτήν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῆ σὲ ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ώς νουνεχῆς ἡλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἀφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον

Τὸν φύσει, Δημιοῦργον ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνούντάς σε.

**Ὕχος γ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ**

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ ὄπτανεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἥθλησιν, προσεκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαντὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ, ξέεσθαι, ἀφθαρσιας δὲ στολήν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον

Ὕσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας του ὄφεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σὲ δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ο Είρμος

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ, οὗ γάρ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

**Κάθισμα Ὕχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ**

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου, ὅθεν ἥθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταὶς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοὶς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον ὠκερόν, ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα, θρηγοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὄλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

**Ὦδὴ δ'
Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα**

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, ταὶς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεται φρουρὰ σοὶ ἐγκεκλεισμένῳ ὁ Λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλήσιν κατάλληλον, σοῦ τῇ προκοπὴ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται.

Θεοτοκίον

Βεβαρυμμενοντῷ ὑπνῳ τῆς ράθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σὴ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεια καὶ σώσον με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

**Ὦδὴ ε'
Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται**

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, μαρτυρίου αἴματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὕφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν,

ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχήν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθίσασαι, βασιλείαν πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Συλλαβοῦσα τετοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον, δὲν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

΄Ωδὴ ζ'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἐρρει σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθεῖας ὅντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοί, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἔξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίω Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρω ὁ Τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἥδρασμένον τὴν ἀγάπη τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον

Ἄγιον, τῶν Άγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἀγιάζοντα, καὶ μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοὺς Άγγέλοις συνάπτοντα.

Ο Είρμος

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἷματι».

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψωσας, τὴν πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ο Οἶκος

Στόμα συνέσεώς μοὶ παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένω νύμνεῖν τὸν σὸν ὄπλίτην Προκόπιον, ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπέιρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων, ἵνα καγῷ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρθῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοὺς θείους ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, δὲς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψωσε, τὴν πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον

Τὴν Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Άγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι

- Ἐοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
- Λέγειν, Κοπείτω, τὴν πλάνη γὰρ οὐ θύω.
- Όγδοάτη Προκοπίου ἀρηθόου κράτα κέρσαν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέρα, ἡ Άγια Θεοδοσία ἡ μῆτηρ τοῦ Άγίου Προκοπίου, ξίφει τελειοῦται.

Αἱ ἄγιαι δώδεκα γυναῖκες αἱ Σύγκλητικαὶ ξίφει τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

΄Ωδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, μάρτυς οὐκ ἡσθάνου, φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν, ἐπαυγένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἴκτον ὄμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὑψους, τῶν ἱαμάτων κομισαμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρά, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα, Εὐλογητὸς εἰ̄ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρί, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, Εὐλογητὸς εἰ̄ ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ρύσασθαι, τοὺς τὴν ἔκούσιον δοξολογοῦντας, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

΄Ωδὴ η' Χείρας ἐκπετάσας

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοὶς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοὶς χρονίοις σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴ σὴ δεξιὰ τὰ ζιφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας, ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ύπεδειξας, παρανομοῦντι δικαστή, ἀντιτατόμενος καὶ κραυγάζων, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρραγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ώμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σὲ χαρμονὴν ἀνακουφίζουσαν, ἐκβοῶντα, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ίδού πᾶσαι Κόρη γενεαί, ως προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἔργαζόμενον, τοὺς τοὶς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

΄Ο Εἱρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

΄Ωδὴ θ' Λίθος ἀχειρότμητος

Τοῦ πεποθημένου σοὶ τέλους, ἐπιτυχῶν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα, κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἄρματι, τῷ σῷ ἐπέβης αἴματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἱαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος, θεία δυνάμει Ἄξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταὶς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, Ἱερωτάταις σου δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ύμνούντας σε.

΄Ο Εἱρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

΄Εξαποστειλάριον Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε

Ἐξ οὐρανοῦ ως τῷ Παύλῳ, ἐγένετο σοὶ ἡ κλῆσις, ἡ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσήξας Μαρτύρων, μεθ' ὅν πρεσβεύεις, ύπερ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοὶς βασιλεύσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἦν ἐδωρήσω, Χριστιανοὶς προστασίαν.

Εἰς τὸν Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ὕχος β' Βυζαντίου

Ως προκόπιων ἐν Θεῷ πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ώς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ὕχος γ' Γερμανοῦ

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τὴν πανοπλία τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε, Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος δ' Κυπριανοῦ

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε, σὺ γὰρ ὕφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς, καὶ τὸν προσήρεισθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταὶς πρεσβείαις σου.

Ὕχος πλ. α'

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοὶς ἀθλοῖς σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα, Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου, Χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπτης πρεσβεύων, ώς παρρησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα... Ὅχος πλ. δ'

Ἀνατολίου

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυρράνων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας, Διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἔχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἴ βούλει, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυτις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἅγιου ἡ γ' καὶ σ' Ὁδῷ.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Άλληλούια.